

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo p[ro] festo s[an]ctissime Trinitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De trinitate increata Fo. LXV.

Hec Augustinus.

Sermo p festo scilicet Trinitatis

Res vnum

Q sunt. j. Joā. vi. Scilicet Trinitatis festū p̄cipue p̄pter factū credit instituit. **P**rimo p̄pter fidei n̄re confirmatiōez; vr. s. fideles p̄ celebratiōez annū h̄ solēnitatē p̄p̄tē atq; p̄fectē p̄firmēt in fide vni? z simplicē diuinitatis et trinitatē p̄sonaz. **U**ñ sc̄ta eccl̄ia in fide loquēs volēsq; singlōs filios suos i hac trinitatē fide fieri ap̄t? atq; ap̄t? roboratos carat i iroitu misse ho die rne **B**ndicta sit sc̄ta trinitas atq; indiuisa vnitās cōfitebimur ei q; fecit nobiscū misericordiam suam. **E**t itē. **B**ndicam? patrē z filios cū sc̄to sp̄i. **S**c̄do p̄pter diuini b̄n̄ficij recognitiōē; vr. vicē celebrādo h̄ festū z cōtēplādo vr̄cūq; mysteriū diuine trinitatis inducamur ad recognoscendū diuinū b̄n̄ficiū in hoc q; aiā n̄ram fecit ad imaginē trinitatis; et p̄ hoc ad gratiaz actiōez puo/temur vt tenemur et obligamur. **B**ern. **L**ogita q̄lem te fecit de? nempe s̄m corp̄us egregia creaturā; sed s̄m aiām magis vr̄pote imagine creator; insignē. **H**ec ille. **T**ertio p̄pter eterne b̄ritudinis q̄ndaz p̄batione leu inchoationē. **P**er celebratiōē em̄ hui? festi inducimur ad p̄templandū gl̄iam diuine maiestatz in vnitare essentie z trinitate p̄sonaz in q̄ntum possum? in lumine fidei. **I**n illis q̄ppe solēnitatib; dei hē? p̄tēplari diuinā maiestatem in op; b; suis q̄ p̄pter n̄raz salutē fecit; vr̄ pote in ope incarnationis; nativitatē; resur̄rectionis; ascensionis; z missiōis sp̄s̄s̄c̄i; sed in hac solēnitare hē? p̄tēplari diuinā maiestatem in sapa in vnitare essentie z trinitate p̄sonaz. **H**ui? autē tate maiestatis p̄tēplatio in lumine gl̄ie est b̄ritudo z vita eterna. **J**uxta illd̄ p̄bū saluator; **J**o. xvij. **H**ec est vi. eter. vt cog. te solū v̄x̄ deū et quē mi. ic. ch̄im. **U**ñ z. j. **J**o. vi. **O**r. **T**res sūt q̄ testioniū dāt in celo; p̄: verbū; z sp̄s̄ sc̄s̄; et hi tres vni sum. **D**āt q̄ppe testioniū in celo sp̄s̄ b̄ris; de mysterio ip̄o trinitatis p̄sonaz z p̄cessionum z vnitatis diuine essentie; z h̄ faciū te clare manifestā.

do p̄ aptā v̄s̄tōz ip̄s̄ b̄ris. **I**git iuxta trinitatis mysteriū qd̄ exp̄sse sanis rāḡi i p̄bis passūptis p̄ n̄ra p̄solatiōe sit z edificatiōe sp̄iali triplicē p̄siderabim? trinitatē: **P**rima est trinitas increata. **H**ec trinitas p̄sonaz in diuina maiestate q̄ est in cōprehensibilis trinitas fidelē adorāda. **S**c̄da est trinitas creata. **H**ec est trinitas potētiāz in aie vnitare q̄ est admirabilis z diuine vnitati facitē p̄formāda. **T**ertia est trinitas appropata. **H**ec est trinitas attributoz in vera idētitate q̄ est inexplīcabilis trinitas sincerē p̄tēplāda. **P**rima igit est trinitas increata q̄ est trinitas diuinaz p̄sonaz quam certissima fide credere z purissimo corde debem? adorare; de q̄ ad p̄sens habem? tria mysteria p̄siderare. **P**rimū est mysteriū declarāde veritatē; **S**c̄dm̄ est approbāde necessitatē; **T**ertiū est euitāde curiositatē. **P**rimū est mysteriū declarāde veritatē. **U**bi notandū q; h̄ in his q̄ sunt fidei nō sunt q̄rende aut adducēde declaratiōes siue rōes vr̄ p̄ eas iducamur ad credendū. **P**nt̄ tñ adduci p̄ solatiōe credētiū. **U**ñ d̄t b̄r̄s **T**ho. ij. q. ij. art. x. q̄ rō inducta ad ea q̄ sunt fidei p̄t̄ dū plīcī se h̄re ad volūtate credēti. **U**no mō sicut p̄cedēs; puta cū q̄s aut nō h̄er volūtate; aut nō h̄er p̄mptā volūtate ad credendū nisi rō hūana induceret; z sic rō inducta dimīnit meritū fidei; q; sic hō m̄nus volūtate assentit his q̄ sunt fidei; ce nō solū p̄pter autoritatē diuinā. **A**lio mō p̄t̄ rō hūana se h̄re ad volūtate credēti p̄sequer. **C**ū em̄ hō h̄z p̄mptā volūtate ad credendū; dicit p̄tate creditā; z sic eā excogitat siq; rōnes declaratiōis inuenire p̄t̄. **E**t q̄ntū ad h̄ talis declaratiō n̄ dimīnit meritū fidei; sed est signū maioris meriti; hoc em̄ oñdit p̄mptitudinē volūtatis ad assentiendū his q̄ sunt fidei. **A**ct? q̄ppe meriti? esse p̄t̄ nō solū q̄ ad vsum q̄ est p̄sideratio actual p̄tatis creditē que admodū z actus sc̄ie q̄ ad p̄sideratiōz rei scite meriti? esse p̄t̄; sed etiā est act? fidei meriti? q̄ ad assensu; q; assensus ille volūtari? ē; q; ad h̄ nō adducit rō de mōstratiua; sed immo sicutudo aliq̄ aut rō

Ber. pro festo Trinita.

declaratiua om̄is nō esse impossibile qđ
fide pponit. Hec ex Thoma. Possumus
itaq; p nra fidei p̄solatiōe tripliciter decla-
rare veritatē trinitatis diuinaz psonaz: v3
auctoritate: similitudine: r rōe. **Primo** au-
toritate. **Nā** Gen. j. dī. Faciam⁹ hoīem
ad imaginē r similitudinē nrām. qđ est p̄bz
p̄ris r filij r spūsc̄ri. **Qđ** ḡ dī. Faciam⁹:
indicat p̄faliatē psonaz. **Qđ** ḡ dicit: ad
imaginē et similitudinē: indicat unitatē sube.
Itē Ps̄. B̄ndicat nos de⁹ deus nr̄: b̄ndi-
cat nos de⁹: r metuāt eū. In hoc qđ dicit
ter de⁹: on̄dit trinitas psonaz. **Et** p hoc
qđ in singulari dī. on̄dit unitas sube. **Itē**
Esa. vj. Seraphim vidit **Et** ais clamā-
tia alter ad alter **S**cr̄us scr̄us dñs
de⁹ sabaorb: plena est ois terra glia eius
Et Apoc. iij. Quattuor aialia requie nō
habebāt die ac nocte dicētia **S**cr̄us scr̄us
scr̄us dñs de⁹ ops qđ erat: r qđ est: r qđ vētu-
rus est. **Et** nota qđ p illa aialia moraliter
intelligere dēm⁹ p̄dicōes p̄tuosaz qđ req̄-
rūt ad h̄ vt aliqđ dign⁹ sit laudare deū
et p̄teplari diuine trinitatis mysteriū. **Per**
p̄mū aial qđ erat sile leonē intelligit p̄tā-
tia r magnanimitas in aduersis p̄ferēdis
Per scđm aial qđ erat sile vitulo: intelli-
gitur carnis mortificatio p quā ipa imo-
latur deo. **Vitū** ei aial erat imolariciū
Itē vitū est aial subiugale, s̄do dat in-
telligere subisigatiōe siue mortificatiōe
carnis. **Per** tertiu aial qđ hēbat faciem
q̄m hoīs intelligit hūilitas r māfuetudo.
Ad hūilitatē em r māfuetudinē habēdaz
deberet hoī sufficere cognoscere et cogita-
re qm̄ hō est. i. de humo. **Ps̄.** Sciāt getes
qm̄ hoies sunt. **Per** q̄rtum aial sile aqle
volātū intelligit p̄teplatiua mētis eleua-
tio. **Hi** igit qđ p̄dicatas h̄m̄ p̄dicōes digni
sunt p̄teplari diuine trinitatis mysteriū: et
deū laudare cū b̄ris: nō aut qđ p̄dicōes ha-
bēt oppositas. **Itē** mysteriū trinitatis: exp̄s-
se t̄ḡit **Jo.** xv. vbi dī dñs: **E**ū venerit pa-
raclesus quē ego mittā vob a p̄re sp̄m ve-
ritatis qđ a p̄re p̄cedit: ille testionū q̄hibe-
bit de me. **Itē.** j. **Jo.** vl. **T**res sūt qđ testio-
niū dāt in celo r̄. **S**up̄ hec at oia p̄cipua
est auctoritas fidei et ecclie p̄ponētis nob
hoc ineffabile trinitatis mysteriū firmissi-
ma fide inuolabit credendū: **Qđ** aut hec
sūt p̄cipua auctoritas p̄z p̄ **Aug⁹**, dicētē:

qđ euāgelio nō crederet nisi ecclia approba-
ret. **Secdo** declarāda est diuine trinita-
tis p̄itas p similitudinē: s̄z ac nō inueniat p̄-
fecta similitudo trinitatis in creaturis: inuenit
tū in eis aliq̄lis similitudo representatiua v̄cū
qđ tāci mysterij. **Un̄** s̄m **Aug⁹**. in sole rā
p̄siderant. s. qđ est: qđ lucet: qđ calet. s. suba
solis: radi⁹: r calor. **Radi⁹** de sole nascit̄:
sic fili⁹ de p̄re. **Calor** ab vtroq; p̄cedit: sic
spūsc̄tus a p̄re et filio. et tū oia p̄dicata v̄cū
a p̄re vnus sol: sic tres p̄sone sunt vn⁹ d̄s
Posset etiā adduci conformis similitudo de
carbone ignito. **In** oib; tū h̄m̄ōi similitudo
mb; r exēplis multo pl⁹ est dissimilitudo
ad diuinā trinitatē qđ similitudo. **Itē** i cre-
atura rōnali inuenit similitudo trinitatis p
modū imaginis: r in oib; creaturis ḡnālī
inuenit representatio trinitatis p modū v̄cū
stigi. **Un̄** dī **Aug.** vj. de trini. qđ vestigiū
trinitatis in oib; creaturis apparēt. **Sicut**
ei d̄p̄oc̄tor: iudith. j. sen. di. ij. **I**mago dif-
fert a vestigio: qđ imago est representatiua
toti⁹: vestigiū p̄o partis. **Un̄** illō d̄relli-
ctū ex pede impresso puluēri nō est imago
pedis: sed vestigiū toti⁹. **Pro** qđ sc̄ēduz qđ
cū p̄ceptus vnus p̄sone in intellectu nō
sit partialis respectu toti⁹ trinitatis: illa crea-
tura qđ ducit nos in cognitiōes toti⁹ trini-
tis representat trinitatē p modū imaginis
q̄ntū ad istū totale cōceptū quē intellect⁹
nō pōt h̄re de ea. rep̄nabit ḡ distinctiōes
trini psonarum et unitates essentie r ordi-
nē originis: qđ illa distinctiō realis in diui-
nis est p origine: et vltim⁹ oportet qđ etiā
habeat imitatioē: vel ordinē essentialē ad
ipam trinitatē quā rep̄ntat. **I**mago ḡ trini-
tatis in nob p̄sistit in trib; p̄fectiōibus
anīe: qđ sunt memoria: intelligentia: r volū-
tas: vel in ipa anīa inq̄ntū habz ipas. **A**īa
em̄ inq̄ntum habz actū p̄mū totale respe-
ctu intellectōis. s. aliqđ aīe r obiectū sibi p̄-
sens in rōne act⁹ intelligibil⁹ dī: mēoria. r
hec dicit memoria s̄da in clu d̄do tā intel-
lectū qđ illō qđ obiectū est sibi p̄ns. **I**psa at
eadē aīa inq̄ntū recipit noticiā gēita: dī: intel-
gentia. volūtas aut dī: p̄fecta inq̄ntuz est
sub actu p̄fecto volēdi. **A**ccipio ḡ ista tria
ex parte anīe vt sunt sub trib; actib; suis.
In istis inq; trib; est p̄substāntialitas rōe
illaz triū realitatū que sunt ex parte anīe
sed est distinctiō r origo rōne illaz actuali.

De trinitate increata Fo. LXVI

Veritas recepta in anima secundum formas realitates: et sic patet quod in anima deus esse imago trinitatis. In omnibus autem creaturis est similitudo vestigijs. Sicut enim trinitas est quasi quodammodo totum numerale saltem in conceptu intellectus nostri: et persona est ibi quasi pars huiusmodi: ita etiam appropriatum persone in quantum appropriatum est illi: et quasi pars eiusdem: quia accipitur per illo cui appropriatur: et non tamen hoc: sed et appropriabile: et non solum acceptum vel appropriatum est ibi quasi pars trinitatis: quia ratio vel est et vel accipitur complete saltem in una persona: et per consequens ratio eius non ponit trinitatem: sed ponit communitatem persone alie in quantum sit. Et igitur creatura non repñat personam vel personam est quod est in intellectu nostro quasi pars trinitatis: nec appropriatum vel appropriatum. Non enim cognoscitur vel appropriatum nisi cognoscatur illud cui appropriatur: repñat tamen appropriabile in quantum saluat quasi totum partem modo predicto respectu trinitatis. Et sic patet assignari multa in creaturis que in divinis repñant multa appropriabilia: puta unum vel bonum. Unum in creatura repñat unitatem appropriatam patri: verum veritatem appropriatam filio: bonum bonitatem appropriatam spiritui sancto. Hec supradicta ex se, ubi sunt in diversis tamen personis. Patet itaque quod in creaturis rationalibus est imago trinitatis. In omnibus autem creaturis vestigijs. Quia enim creatura rationalis est expressio: et maior similitudo divine trinitatis: ideo ibi esse imago. In alijs autem tantummodo vestigijs. De imagine autem amplius dicemus deo dante in secundo mysterio huiusmodi sermone. De vestigio autem dicit Augustinus de trinitate quod vestigium trinitatis inveniuntur in unaquaque creatura secundum quod unum aliquid est et secundum quod alijs specie format: et secundum quod quodam ordine tenet. Unitas enim repñat summam unitatem primi principij. Spiritus repñat pulchritudinem summam. Et ordo in creatura repñat operationem perfectissimam in deo: sicut exponit secundo ubi dicitur. Vel sicut dicitur libro primo de generatione et de trinitate. Quilibet creatura in quantum est et subsistit repñat principium et causam: et sic repñat personam patris que est principium non de principio. secundum autem quod habet quodammodo formam de terminantem ad seipsum: repñat verbum per quod formam artifician est ex precepto artificis secundum autem quod habet ordinem ad aliquid: repñat spiritum in quantum est amor: quia ordo esse

creatus ad aliquid alterum est et voluntate causatur. Hec ibi. Vel sic dicam esse rei productum vel etiam ipsa rei suba repñat potentiam appropriatam patri: spiritus eius sapiam appropriatam filio: ordo eius vel utilitas bonitate appropriatam spiritui sancto. Et iuxta hoc dicit Bernardus in quodam sermone. Tria in magno huiusmodi modo sunt: ad quid sit constituitur. Et in esse quod rerum inextimabilis potentia commendatur quod tam multa: tam magna: tam multipliciter: tam magnifice sunt creata. In ipso autem modo sapientia singularis elucet: quod hec quidem sursum: hec pro deorsum: hec in medio ordinatissime mensurata. Si pro ad quod factus sit mundus mediteris occurrit tamen utilis benignitas: tam benigna utilitas que etiam ingratis simos quosque multitudinem et magnitudine beneficiorum posse obviare. Potentissime scilicet dem ex nihilo omnia: sapientissime pulcherrime benignissime utilia sunt creata: Hec ille. In consideratione itaque istorum possumus in creaturis dei repere vestigium divine trinitatis. Sed hoc multum notandum quod subdit sequeatur beatus Bernardus in eodem sermone. Fuisse novum ab initio et adhuc multos videmus esse in filiis hominum qui in bonis inferioribus sensibilis mundi huiusmodi sensualitate depressi totos se dederunt his que facta sunt quoniam modo vel ad quod facta sunt negligentes. Quid istos nisi carnales dicamus? Paucissimos esse tam arbitror. Legimus tamen nonnullos quosque fuisse quibus summi studium fuit atque unica sollicitudo modum inuestigare factorum: adeo ut plerique non modo utilitatem rerum perquirere dissimularent: sed ipsas magnanimitate spreverunt etiam bono parvissimo utilissimoque contenti. In his quidem sese philosophos vocant: sed a nobis curiosi et vani recte appellatur. Hic itaque igitur successerunt viri prudentiores utriusque: qui nimirum et que facta sent: et quomodo facta sunt transilientes intenderunt aciem mentis: ut ad quid facta sunt viderent. Hec latuit eos quoniam omnia propter semetipsum fecit deus: et omnia propter suos: omnia in se propter semetipsum: gratuita bonitate: omnia propter electos suos pro eorum. scilicet utilitate. Hic spirituales viri sic videtes huiusmodi dicitur

Ber. Pro festo Trinitatis.

dicere: s; in simplicitate cordis sui q̄retes
dñi nec in igno q̄de inuestigates q̄nā
mō mūdiatis dec machina volueret. Pū/
mi voluptate: scōi vanitate: tertij virtuti
simplex. Gaudeo vos eē de hac schola: vī
delz spūs vī. bonitate z disciplina z sciaz
discatis z dicatis cū scō. Sup oēs docen
tes me intellexi. Quare inq̄: Nūq̄d quia
purpura z bysso me induit: q̄ laudioribus
cibus z epulis abūdant. Ad q̄d q̄d plarōis
argutias: aristotelis p̄ntias intellexi aut
vr̄ intelligere laborant: Absit inq̄: s; q̄ te
stimonia tua ex q̄sui bec omnia supradicta
Bern. in ser. quodā de scō. Patz itaq̄: q̄
liter creaturis possūm? z debem? p̄pla
ri similitudinē representatiuā trinitatis que
q̄de similitudo vocat̄ estigū. **T**erno ē
declarāda p̄ntas diuine trinitatē p̄ ratio/
nē. **A**dducit aut̄ rich. sup p̄mū sen. dis. ij.
triplicē rōnē. **P**rima ē. In deo est sūma
bonitas: s; ad sūmā bonitatē p̄tinet se sū/
me cōmunicare: q̄ fm̄ dionysij de angelis
ca hierarchia. Bonū ē sūp̄ius diffusiū
s; diuina bonitas nō p̄t se sūme cōicare ali/
cui creature nec oibus simul. q̄ nō sūt ca
paces infinite bonitatis: s; talis cōicatio
est in ip̄a deitate: z sic oportet ibi eē plal/
tatē p̄sonaz. **S**ecūda rō. In diuina essentia
est sūma p̄fectio: s; p̄fecti est p̄ducere sibi
simile in natura nulla aut̄ creatura p̄t esse
sūme sūlis deo: s; rē. **T**ertia rō. In deo
est sūma charitas: s; est ibi p̄sona summe
amās: z p̄sona sūme amata: z sūm? amor
igit. rē. Dimissis aut̄ est? alijs vjs q̄bus
diuersi diuersimode on̄dūt pluralitatē p̄/
sonaz in diuinis: efficacior z rōnabilior vi
det̄ eē rō ioānis scoti q̄ z ponit a frāscisco
de maronis in p̄mo sen. dis. ij. Quia vbi/
cūq̄ est inuenire p̄ncipiā p̄ductiua aliq̄z
sine imp̄fectōe: ealla supposita in q̄b? inue/
niunt p̄ducere p̄nt̄ talia q̄z h̄nt p̄ncipia
p̄ductiua: s; in diuino supposito ē inuenire
p̄ncipiū p̄ductiū noticie genite q̄d est ob
iectū cū intellectu: z p̄ncipiū p̄ductiū q̄
mōtis spiratū q̄d ē obiectū cū volūtate: s;
cū supposito diuinū habeat ista: p̄fectiss/
me: poterit p̄ducere p̄fectissimā noticiam
genitā z p̄fectissimū amorē spiratū: talia
aut̄ in diuinis nō p̄nt eē sine subsistētia cū
inherētia dicat p̄fectionē: s; in diuinis sūt
duo p̄ducta subsistētia: vnū imp̄ductū

z ita sūt tres p̄sone: **Q**uā aut̄ sit cātū vna es
sentia diuina sic arguit scotus: q̄ q̄cūq̄ p̄
fectio p̄t numerari in diuersis plus p̄fē/
ctōis h; in plurib; q̄ in vno: s; infinito. n̄
bil em̄ p̄t eē p̄fecti? s; essentia diuina q̄ est
infinita oino in plurib; numerari nō p̄t.
Hec pauca sufficiāt q̄ ad declaratiōnē. In
dubitabilis p̄ntas diuine trinitatē: ampl
or em̄ declaratio magis spectat ad scho/
lam q̄ ad cathedrā. **M**odus rōcinatū
uus seu inq̄sticiuus valet ad fidei p̄moti
nū vr̄ ait Bon. ij. q. plogi sen. Quidā em̄
sūt fidei aduersarij: q̄dā p̄fecti: q̄dā autēz
fideles infirmi. **M**odus s; inq̄sticiuus vī
delz p̄mo ad p̄fundēdū aduersarios. **I**n
Aug. j. de trini. Aduersus garrulos rōcū/
natos: es elatio: esq̄ capacio: rōnē ca/
tholicis z similitudinib; p̄gruis ad defen
sionē z assertionē fidei est vtendū. **S**ecūdo
vīcz q̄d cōfōdēdū infirmos p̄. Sicut em̄ dō
charitatē infirmoꝝ fouet p̄ beneficia tpa
lia: sic fidē fouet infirmoꝝ p̄ argumēta p̄
habilita. Si em̄ infirmi viderē p̄sones ad
fidei p̄bilitatē deficere z ad oppositūz
abūdare null? p̄sisteret. **T**ertio vīcz ad
lectandū p̄fectos. **M**o em̄ mō aia delez
crat̄ itelligēdo q̄d p̄fecta fides credit̄ **B**er.
Bern. Nil libet? intelligim? q̄ q̄d fide
credim?. **P**tz itaq̄: aliquat̄ declaratio tri
nitatis diuinaz p̄sonaz z vnitatē diuine
essentie tā p̄ autoritatē certificationē q̄ p̄
similitudinis attestatiōnē q̄ etiā p̄ ratio/
nis approbatiōnē.

Secūdū est mysteriū
approbāde necessitatē. vbi p̄siderāda est
necessitas fidei n̄re: vīcz q̄ de necessitate
salutē tenēda ē firmiter z incōcūsse fides
trinitatē diuine. q̄d declarat̄ brūs **T**ho. ij.
ij. q. ij. q̄ mysteriū ch̄i explicite crediti nō
p̄t sine fide trinitatē: q̄ in mysterio ch̄i s;
p̄tinet q̄ fil? dei carnē assūpserit z q̄ per
grāz. s; mūdū renouauerit z itez q̄ d̄ spū
scō cōcep? fuerit. **E**t id̄ eo mō q̄ mysteriū
ch̄i an̄ ch̄m fuit q̄dē explicite creditū a
maiorib; implicite aut̄ z q̄st̄ obūbrabate a
minorib;: ita eēz mysteriū trinitatē. **P**ost
t̄ps aut̄ grē reuelare tā maiores q̄ mino/
res tenent̄ habere fidē explicite de myste
rijs ch̄i p̄cipue q̄ntū ad ea q̄ cōmunicat̄

De trinitate increata LXVII

In ecclesia solentur et publice ita etiam post
ipsa gratia divulgare tenent oēs ad explicitē
credendū mysteriū trinitatis. Hec Tho.
Ubi dicit archanasius. Quicūq; vult saluus
esse an oia op^o est vt teneat catholicaz fi-
de. Quā nisi q̄sq; rē. 2. seq̄. Fides autē ca-
tholica hec ē: vt vnū deū in trinitate 2. tri-
nitatē in vnitāte veneremur 2c. S; q̄rif
q̄re pposita sūt nobis tā ardua mysteria fi-
de credēda q̄ oino hoīs naturalē capaci-
tatē excedū. Rūder scrius thomas hēc
multū puenies qd̄ oīd. t. i. sūma 3. gētilēs
triplici ratōe. P̄ia ē rō ordinarōis. Q̄
dinamur em̄ ad alti^o bonū q̄ experiri i p̄-
fenti vita possum^o. s; ad clarā visionē di-
uine trinitatē 2. fructione diuine maiestati-
tis. Ubi dicit magr. j. sūmaz. Res quib^o fruē-
dū est 2. q̄ nos b. oīs facit sūt p̄r 2. filius 2.
spūscū. Ideo oportuit nos mēte euo-
cari ad aliqd̄ alti^o q̄ rō nra p̄tingere pos-
sit in p̄nti: vt sic discam^o in illud bonū ten-
dere qd̄ totū studū vite p̄nti excedit. Et
sic decens erat hoīb; pponi aliq̄ fide te-
nēda q̄ sup̄ naturales hoīs vires. Se-
cūda ē rō vere cognitiōis ad dei vitz ve-
ritatē cognitiōe hūda. Tūc em̄ solū in p̄-
fenti vere dei cognoscim^o q̄n ipm̄ eē cre-
dim^o sup̄ oē illud qd̄ de deo cogitari pōt
ab hoīe. Tercia ē rō delectatiōis. Noticia
nāq; diuinoz est valde delectabilis. Ubi
aristoteles. x. Ethic. 3. simonidē p̄m̄ dicit
q̄ hō ad diuina 2. immortalia se trahere v̄z
q̄ntū pōt. Et. ij. de animalib; aristoteles dicit
q̄ q̄uis modicū sit illud qd̄ de substantijs
sup̄iorib; p̄cipim^o illud tñ modicū est ma-
gis amatū 2. desideratū oī cognitiōe quā
habem^o de substantijs inferiorib;. Et his
itaq; p̄z fm̄ p̄m̄ q̄ de reb; nobilissimis
q̄nticūq; inspecta cognitiō maximā per-
fectionē 2. delectationē aīe p̄fert 2. multo
magis cognitiō diuinoz secretorū habita p̄
fide. Ubi apparet q̄ntū obligamur diuine
bonitati q̄ nob; dignata ē reuelare mysteri-
riū sūme maiestati in vnitāte eēntie 2. tri-
nitāte p̄sonaz. Q̄m̄ autē h̄mōi nre fidei sa-
tramēta superāt altitudinē hūani intel-
ctus nec demonstratiua rōe cognosci pōt.
3. oporteret vt simplicia f. de suscipiāt. 3. d. i.
ca. de sū. trini. 2. fide catholica. Glo. dicit.
Ubi rō dicit: supplet fides. Hec autē fū-
dēt cognitiō licz euidēs nō sit s; q̄ in sp̄

culo 2. in enigmate: tñ certissima 2. indu-
bitabilis 2. signis irrefragabilib; roborā-
ta. Ubi dicit Rich. li. j. de trini. Utinā q̄re-
deret inder: utinā aduerteret pagani eūm
q̄nta p̄cie securitate p̄ hac fide trinitatis
ad diuinū iudiciū poterim^o accedere. Nō
ne cū oī fiducia deo dicere poterim^o: dñe
si error ē a teipso decepti sum^o? Nā hec fi-
des rāris signis 2. p̄digijs p̄firmata ē que
nō nisi p̄ te heri p̄nt: 2. certe a sūme scitatz
vritis nob; tradita 2. sūma 2. aūthētica at
testatione p̄bata teipso cooperāte 2. fmo-
nē p̄firmate sequētib; signis. Hec ille.

Tertium est mysterium eui
rāde curiositatis. vbi notād. q̄ licz mysteri-
riū diuine trinitatē firmiter 2. icōcusse ex
fide tenēb; nō ē tñ curiose inuestigādū p̄-
cipue p̄pter tria. Primo p̄f. cōp̄hen-
sionis impossibilitatē qz vitz p̄p̄hēdi nō pōt
Ubi h̄il. lib. de tri. Nō putet hō sua intel-
ligētia sacrm̄ gnatiōis 2. p̄cessiōis se pos-
se p̄seq. Ubi dicit b̄tus Tho. j. par. q. xxxij.
p̄hi nō cognouit mysteriū dinaz p̄sonaz
p̄ p̄ria q̄ sūt paternitas: filiatio 2. p̄cessiō
Juxta illō apli. j. Cor. ij. Loq̄mur dei sa-
piētia quā nemo p̄ncipū hui^o seculi nouit. s.
p̄hoz fm̄ glo. Cognouerūt tñ quedā ap̄-
propriata q̄ appropriāt p̄mōis sic potētia
appropriat p̄ri: sapia filio: bonitas spūscū
nec adhuc cognouerūt h̄mōi tāq; app̄ria-
ta cū nō cognoscerēt ea q̄ app̄iat. Sed
cūdo p̄f. curiose iq̄sitiōis p̄culositatē. Ubi
dicit Prover. xxv. Sic q̄ mel comedit mul-
tū nō ē bonū: sic q̄ p̄scrutator ē maiestatz
opp̄rimet a gl̄a. 3. d. eccl. ij. Altiorare ne-
q̄steris 2. fortiora te ne scrutat^o fueris sed
q̄ tibi p̄cepit de^o cogita sp̄. Juxta qd̄ etiā
dicit Aug^o. Ubi q̄rif vnitāte trinitatis nec
alicubi p̄culos^o errat nec laboriosius ali-
qd̄ q̄rif: nec fructuos^o aliqd̄ inuenit. Hec
ille. Tertio p̄pter talis p̄scrutatiōis te-
meritatē. Ubi dicit dio. lib. de diu. m. Nō
est audēdū dicere aliqd̄ nec cogitare de su-
p̄substantiali oeculta diuinitate p̄ter ea q̄ di-
uinit^o nobis ex sacris eloquijs sūt exp̄ssa
Ber. Scrutari de sūma trinitate peruer-
sa curiositas est atq; temeritas: credere 2.
tenere sicut ecclesia sancta tenet pietas 2. se-
curitas: nosse eam 2. videre sicut est: vira
eterna atq; sūma felicitas. Hec ille. q̄ au

¶ Ber. Pro festo Trinitatis.

tem impossibile sit intelligere et cōphendere mysteriū trinitatis atq; temerariū seruari satis declaratū fuit brō Augusti. Qui eo tpe q̄ libros de trinitate scribebat cū p litus maris socijs alōge sequētib; q̄dam de trinitate meditādo discuteret quendaz puerum in litore maris inuenit: qui cū quodā cochleari argēteo in quādā foueā quā fecerat aquā de mari effundebat dicens se totū mare in istā foueā positurū. Cui Aug. in risum p̄uocatus ait. Quō fili hoc facere posses? Et puer ait. Tibi faci? est hoc agere q̄ tibi qd cogitas adimplere. Tu em cogitas in libro tuo mysteriū trinitatis cōphendere cū ber tu? sit paruus ad recipiendū et ingeniū tuū q̄sparuū cochlear ad ingredū: et ipa trinitas pelag? inelus ad hauriendū statimq; puer disparuit. Aug. autē do gratias egit cognoscēs qm̄ sibi puer ille verū dixit. Ro. ij. **¶** Altitudo diuitiaz sapie et scie dei q̄ incōphensibilia sūt iudicia ei? et inuestigabiles vie ei?

¶ Scūda trinitas de q̄ dicitur sum? trariū in aievnitate q̄ qdē potētie et memoria: intelligētia et volūtas. De q̄ dicit pōt q̄ tres vnū sunt. In quib; p̄stitit imago diuine trinitatis vt dicitū est in p̄cedenti parte mysterio secūdo. Circa hāc autē trinitatē q̄ est in aia nostra p̄cipue cōtemplanda sūt tria mysteria.

¶ Prīmū: ē mysteriū nobilis p̄ditōis.

¶ Scōm: ē mysteriū nobil' distinctōis.

¶ Tertū: ē mysteriū cōsiderabil' p̄fectōis

¶ Prīmū itaq; est mysteriū nobilis p̄ditōis qua vitz h; imago dī in mēte hūana p̄stitēs in trinitate potētiarū. Sicut em̄ dicit brō Bon. in libro de asēssionib; in cōtemplationem imago dei in mēte hūana h; tres p̄ditōes nobilissimas vitz puritatē: integritatē: et luminositatē. **¶** Prīmo h; puritatē. In mēte enim hūana creata est imago dei in omni moda puritate et mēti imp̄p̄sa. Et hec puritas maculat sordibus vicioz. **¶** Scōdo habet integritatē: quia nō solū patrē vlt solū filiū vel solū sp̄m̄ sanctū: sed omēs tres personas rep̄ntat. Nā p̄ memoriā est filius patri: p̄ intelligētiā filio: p̄ volūtatē

vel amorē sp̄m̄ sancto. Et hec integritas imaginis violat p̄ petm̄. Nam homo ex istens in pctō mortali et mētoz vel intel ligat aliqd de deo: nō tñ amat deū. Et sic violata ē integritas imaginis q; deest ter tia p̄sona. Hmōi autē sūt illi de q̄ dicit Paul? ad Ro. j. Cū cognouissent deum nō sic deū glificauerunt aut gratias egerūt: sed euauerunt in cogitationibus suis et obsecratū ē insipiens cor eoz: dicētes ei se esse sapientes stulti facti sunt. **¶** Tertio facies dei vel imago in aia hūana sive in mēte h; luminositatē a diuino lumine influxa. Vñ in p̄o. Signatū ē sup nos lumē vult? tui dñe. Hec autē luminositas p̄ peccatū obscurat. Hec Bonauen.

¶ Scūdū est mysteriū notabilis distinctōis. Nā sup illud p̄st. Signatū est sup nos lumē vult? tui dñe: glo. distinguit triplicē imaginē: scz imagi nē ḡnerose creatōis: gratiose recreatōis et glōse assimilatiōis. Et hoc etiā declarat Thom. j. par. q̄ xxiij. ar. iij. **¶** Prīma imago q̄ dī imago generose. i. Nobilis creatōis dī eē in hōse fm̄ q̄ h; naturalē aptitudinē ad intelligendū et amādum deum. **¶** Scōda imago q̄ ē ḡose recreatōis ē fm̄ q̄ hō habitu vlt actu cognoscat et amat deū s; imp̄fecte. Et hec est imago p̄ p̄fectū ratē grē. **¶** Tertia imago q̄ est glōse assimilatiōis est fm̄ q̄ hō actu cognoscat et amat deū p̄fecte. Et sic attendit imago h; similitudinē glōie. Vñ. j. Jo. iij. Scimus qm̄ cū apparuerit: similes ei erimus qm̄ videbim? eū sicut est: et ois q̄ habet spem hanc in eo sacrificat se sicut et ille scūs est. Hec ibi. **¶** Prīma ergo imago inuenit in oibus hoibus. **¶** Scōda in iustis tantum. **¶** Tertia solū in b̄ris. Hec ex tho. vbi s. Vñ dī Aug? xiiij. de tri. q̄ imago dei in aliqb; ea est obūbiata vt pene nulla sit vt in his q̄ nō habēt vltm̄ rōnis: in alijs obscura et deformis vt in pctōib;: in alijs clara et pulcra vt in iustis. Hec Aug?.

¶ Tertū est mysteriū de cōsiderabilis p̄fectōis. Sicut em̄ declarat subtilis doc. sco. i. j. sen. dif. iij. Perfectioni ma rō imaginis est in mēte qm̄ deū h; p̄ obiecto qm̄ vitz aia meminit dei: intelligit

De trinitate increata F. LXVIII

deū: amar deū. Vñ aūs pfecte qñ se/ ipam hz p obiecto. Vñ aut alia hz p ob/ iecto licz ibi sit trinitas nō tñ imago dei. Qd est intelligendū de exp̄siua imagine. Er̄ta in aia tripl̄ reperit trinitas loqn do de potentis vs̄ sub actib̄ suis. Est em̄ trinitas qdā q̄ nō est imago dei exp̄siua. Alia q̄ est imago de sz nō plenez per fecte resp̄ctaria. Alia s̄o q̄ ē imago di ple ne z pfectissime fm̄ creature possibilitatē diuine trinitat̄ on̄siua z declaratiua. Vñ dr̄ Aug⁹. xiiij. de tri. Non p̄terea est dei imago i mēte qz sui meminit z se intelli/ git z diligit: sz qz pōt etiā meminisse irelli/ gere z amare deū a q̄ facta est. Tūc em̄ vt dicit scōr⁹ vbi s̄. aia nō tantū hz similitudīnē exp̄siuā diuine trinitat̄: qñū ad p̄sub stāntialitatē q̄ ē ex p̄re actiū p̄mōz sz p̄o/ rētiāz ipsius aie q̄ sūt idē essentialr̄z distin ctōz z originē ex p̄re actiū scōz q̄ sūt il lud p̄ qd obiectū ē p̄ns mēoziet act̄. Itelli gēdi et act⁹ amādī: sz etiā ē ibi similitudo ea parte q̄ ipi act⁹ p̄formā obiecto. Est em̄ act⁹ s̄ similitudo obiecti. Vñ dr̄ Aug. xv. de tri. Vñ pōt sempit̄na ac inēdmuta bilis natura recoli p̄spici z p̄cupisci ide p̄ fecte resp̄ctiam⁹ sūme trinitat̄ imaginēz ad quā reminiscēdā videndā z diligendā totū dz referri qd̄ vūit. Hec aug. Ex di/ ctis itaqz apparet q̄ aia peccatrix q̄ deuz nō diligit nō ē imago dei sz diaboli. P̄m̄ q̄ppe in aia ē idolu diaboli. In cui⁹ figu/ ra edificauit rex antioch⁹ abom̄ inādū su per altare dei. i. diaboli⁹ edificauit p̄ctm̄ su p̄ altare di qd̄ dz ēē h̄iana mēs. Q̄ q̄ m̄ ser z excecā⁹ q̄ p̄siderare nō vult eā abo/ minabile p̄cti vilitatē: q̄ insensar⁹ q̄ non recognoscit aie deū diligētis tā deside/ rabile dignitatē. In cui⁹ p̄sideratōe dicit Ber. lo. quēs ad aiaz in suis meditat. Q̄ aia insignita dei imāgine: decoratā simili tudine: desp̄sata fide: dotata spū: redem p̄ta sanguine: deputata cū angelis: capax b̄ritudinis: heres bonitat̄: particeps ra/ tiōis: qd̄ tibi cū carne q̄ nihil aliud est q̄ spuma caro facta fra gili vestita decore: sz erit cadauer m̄lex z putridū z cib⁹ ver/ miū: z q̄ntūcūqz extollat semper caro est. Hec ille.

Ertia trinitas de q̄ nos p̄posuim⁹ dicituros ē trinitas a p̄p̄riata v̄cz

trinitas q̄rundam app̄p̄riatōz tribus p̄sonis diuis cui⁹ v̄cz trinitat̄ p̄tēplā/ tio multā nob̄ edificatōnē ac sp̄ualē v̄tū/ tatē p̄ferre pōt q̄uis a diuersis diuersē fi ant app̄p̄riatōes p̄fectionū diuaz: p̄nūc tñ locuturi sum⁹ de vna tātū illaz q̄ cere ris v̄tūtatō: z notior esse videt. Cui⁹ etiā p̄sideratio nobis v̄tūtor eē pōt. Consiſtit itaqz trinitas de q̄ nūc dicituri sum⁹ in tri bus p̄fectōib⁹ diuinis de q̄bus dici pōt q̄ tres vnū sunt qz sunt idē realit̄ z essen/ tialiter in deo: v̄cz in potētia inuincibili q̄ app̄p̄riatur patri. Potentia em̄ hz rōnē p̄ncipiū. p̄r aut̄ est p̄ncipiū non de p̄nci/ pio z non solū p̄ncipiū creaturaz sed et aliāz p̄sonarū diuinaz. In sapientia inco/ prehensibili que app̄p̄riat filio inq̄ntuz est verbū. p̄cedēs p̄ actū intellect⁹. Sapia enim ad intellectum pertinet. In clemen/ tia seu bonitate inextimabili q̄ app̄p̄ria tur sp̄iūsc̄rō. Bonitas enim est ratio z ob iectū amoris: sp̄s aut̄ actūs p̄cedit p̄ mo dū amoris.

Primo igitur cōtēpla/ ruri sum⁹ inuincibile dei potētā q̄ p̄r ap p̄riat. Cui⁹ v̄cz cōtēplatio est p̄uocatiō ua z inductiua timoris. Hiere. x. Nō ē s̄/ millis tui dñe m̄ ign⁹ es tu z magnā nomē tuū in fortitudine: q̄s nō t̄gbit te o rex gē/ tiū. Timēda est inq̄ di potētia qz vn̄uer saliter ad oia se extendit z a q̄ ois alia po/ tētia p̄cedit: z quā null⁹ oino euadere pō/ terit. De j. Eccl. h̄. Vñ est altissim⁹ crea tor: oim̄ ops̄ rex metuendus nimis. Hec ibi. Vñ hec diuina potētia nō solū resp̄c̄t corp⁹: sz etiā aiaz q̄re multū timēda ē. Jō. Barth. x. di. Nolite timere eos q̄ occi/ dūt corp⁹ aian⁹ aut̄ nō p̄t̄t occidere: s̄ aut̄ timere q̄ pōt z aiam z corp⁹ p̄dere in ge/ hennā. De sc̄do d̄r Eccl. x. In manu dei p̄rās hois. Et gre. Lūca statim in nihilū deciderēt nisi man⁹ oipotētis eā p̄rua/ ret in esse. De tertio d̄r Sap. xvj. Quam manū effugere ipossibile est. Et Hester. xij. orans mardocheus dixit. Dñe rex oi potens in ditione tua cuncta sūt posita et et nō ē q̄ tue possit r̄sistere volūtati. Hec ibi. Q̄ igit̄ miserī mortales. Q̄ f̄mick. Q̄ p̄s̄ptuosi p̄ctōtes. An p̄fidit̄ in v̄tibus vestris: An ignoratis q̄ magna sit po/

De sc̄a Trinitate

centia dei nostri: Et cur illum contemnit?
Cur pceptis ei? no obedis? Cur a peccis
q̄ tibi tantu displicet no abstinere? Huius
lamenti sicut dicit Petr. j. Pe. v. Huius
mini sub poteti manu dei: vt vos exaltet i
tpe vilitatis.

Sec̄do p̄teplaturi sum?
incōprehensibiles dei sapiam q̄ appropaf fi
lio dei. Cur? equidē p̄teplatio est inducti
ua pudorū seu p̄fusiois p̄ peccis. q̄ sapia di
oia p̄teplaf et irima cordis. Aug. Quicq̄
qd fecero de? assistit vt pote p̄peru? in spe
ctoꝝ cogitationū: intentionū: et actionū.
Cū hec diligēt p̄sidero timore parit̄ et
ingēti rubore p̄fundor: q̄ illū vbiq̄ p̄fē
z oia occulta mea videntē intueor. Hec il
le. Sapia vtiq̄ di oia videt ḡnalit̄ sine ex
ceptione. Heb. iij. No est vlla creatura in
uisibilis i p̄spectu ei. Et Prover. xv. In
oio loco oculi dñi p̄teplant bonos z malos.
Itē videt oia infallibit̄ absq̄ dubitatōe
Heb. iij. Oia nuda z apta oculis ei. Itē
videt oia immutabil̄ sine obliuioe. Jac.
j. Ap̄d quē no est trāsmutatio neq̄ vicif
situdinis obūbiatio. O igit̄ miseri z insen
sari mortales filij adā q̄ peccā sua erubescē
rēt p̄mittere corā alijs mortalibz: z no e
bescūt corā oculis diuine maiestatis: erube
scent multū si fetide p̄scie sue paterēt o
culis humanis: z it̄ erubescūt tot z tātas vi
ctoꝝ immūdicias in p̄scia latētes patere
et p̄cā oino esse corā oculis diuinis. p̄pter
qd̄ bñ dicit quidā metrificato: Cū qd̄ tur
pe facis qd̄ me spectatē ruberes: Cur spe
ctante deo no magis ip̄e rubes

Tertio p̄teplaturi sum?
inertizabile dei clemētia seu bonitatē q̄
appropatur sp̄suctō. Cur? p̄fecto p̄teplati
o est p̄uocatiua diuini amoris. Jo. P̄sal.
Sustate. s. p̄ amore: z videte qm̄ suauis ē
dñs. Ps̄. Quābon? israel de? his q̄ reu
cto sunt corde. Apparet aut̄ diuina boni
tas z clemētia erga nos p̄cipue ex tribus
bñficijs p̄maximis. Primū est bñficiū
creatiōis q̄ nobis dedit id qd̄ sum? z ima
ginē suā mēti n̄re imp̄sūt: vt s̄ dictum est.
Cū Lactān lib. diuinaz institutionū ait
De? veri p̄ris officio funct? est. Ip̄se cor
pus effingit: p̄e aīam in q̄ spiram? infudit

Ill? est totū d̄gd̄ sum? Hec ille. Quis
extimare posset q̄ntuz bonū est esse in nū
ro creataz n̄ q̄runcq̄ s; rōaliū z h̄e in se
imaginē diuine trinitatis. Sc̄dm̄ est be
neficiū gubernatiōis in q̄ oia creata ordi
nat deus ad bonū hoīs. O p̄mirāda est
clemētoꝝ celoꝝq̄ varia pulcritudo: q̄nta
ē in oibz creatur? dōitas: q̄ntaq̄ i cūctis vti
litas: Audi igit̄ audi O aīa misera: O p̄i
ger z carnalis hō p̄pende q̄ntē tibi seruīte
vniuersa. Respice (inq̄t Hugo de arra sp̄o
se) vniuersum mundū z p̄sidera siqd̄ in eo
sit qd̄ tibi no seruiat. Ois nāq̄ creatura
ad hūc finē dirigit cursuz suū vt obsequi
is tuis famulet z vtilitati deseruiat: tuis
q̄ oblectamētis parit̄ et necessitatibz fm̄
affluentia indelētē occurat. hoc celi: h
terra: h mare: h aer cum his q̄ sunt in eis
vniuersis explere non cessat. Hec Hugo.
Et Aug? lib. sol. Omnia dñe q̄ fecisti sub
pedibz hoīs subiecisti vt solus hō sup oia
tua tuus esset totus. Exteriora nāq̄ p̄o
corpe cūcta creasti: ip̄m aut̄ corp? p̄ aīa:
aīam p̄o p̄ te vt tibi soli vacaret: te soluz
amaret: z possideret ad solatiū. Hec Au
gul. Nec solū dedit de? homi totū m̄dm̄
z corporeū vtz oēs creatas corpales: sed z
ip̄as creaturas sp̄uales vtz angelos in
q̄ntuz ex ineffabili bonitate sua ordinauit
eos ad custodiā z p̄fectū n̄m. Hiero. sup
Mat. quē allegat m̄ḡ i. ij. sen. di. ij. Da
gna dignitas aīaz vt vnaqueq̄ ab ortu
natiuitatis sue in sui p̄fectū z custodiā hā
beat angelū sp̄aliter delegatū. Hec ille.
Tertū est bñficiū redēptiōis in q̄ no
bis dedit de? seip̄m. O vere mirāda z su
peradmirāda dei erga nos benignitas. O
inertizabilis conditoris nostri bonitas:
dedit nobis q̄cquid sum? dedit et nobis
q̄cquid fecit: nec sufficit: bat ei nob oia sua
dedisse nisi et daret seip̄m. Jo. iij. Sic d̄s
dilexit m̄ndū vt filiū suū vniūgenitū dab
ret vt omnis q̄ credit in eū no pereat sed
habeat vitaz eternā. Hec ibi. Considera
itaq̄ o homo q̄nta tibi fecit deus z cum
admiratione dic ei illud iob. vij. Quid est
homo quia magnificas eū: aut quid appo
nis erga eum cor tūz? Cur tot beneficia
facis his qui te fugiunt: qui te despici
unt: qui te contemunt: O p̄pectora dura:
O mentes ferreæ, O saxea et adamā

una corda eoz q̄ cōsiderare uolunt q̄nta
fit erga hoīem dīnā c̄haritas. Audi itaq̄
o mortāl' bō' caue caue ne sis. ingrāt' tā/
tis dīne bonitat' b̄nificijs: agnosce dei tui
bonitatē z dīste ad eū dīe c̄haritatē z amo
rē. Et dicitis igit' apparet q̄ vtilis nob' eē
pōt' trium p̄dictoz attributoz p̄tēplatiō.
Nā cōtēplatiō potētīe ingerit dei timorē:
p̄tēplatiō sapīe inducit p̄cti pudorē: z con
tēplatiō bonitatis adducit dei amorem.
Hec aut' tria videlz dei timorē: p̄cti pudorē
z dei amor' maxime retrahūt a p̄ctō z ad
bonū p̄tutis inducūt: ipamq̄ animā p̄ser
uāt in sua puritate. Un' de timore dī' ecclī
j. Timor dñi expellit p̄ctm: nā q̄ sine timo
re est nō poterit iustificari. De pudore at
seu p̄cūdia dicit Amb. j. de offi. Verē
cūdia iact' p̄ma tēperantīe fūdamēta in/
q̄ntū scz incutit horrozē turpitudinis. Cō
tra impudentē dī' Hier. iij. Frōs inu
lteris meretricijs facta est tibi noluit seru
bescere. De amore aut' dī' dīc' Gre. Amor
dei nō est ociosus: operat' em̄ magna si est
si aut' opaz renuit: amor nō ē. Et Ro. xij
Plenitudo legis est dilectio. Hec tibi. Cō
tēplatur itaq̄ trinitatē attributoz per
cū' p̄tēplatiōnē studeam' reformare in
aīa nra trinitatē potētīaz vt sic tadē pue
niam' ad clarū p̄tutē z fructiōnē trinita
tis dīnaz p̄sonaz. Et nūc sibi deuoti dī/
camus qd' dī. Ber. sup' casū. ser. xj. O p̄a
c̄haritas p̄a eternitas. O bēa z b̄nificans
trinitas. O secura exulis patria: exilij fū
nis: tu es vera libertas: tu vita: tu gl'a: tu
sufficiētia: tu b̄ritudo: dī' p̄fecta z sctā vo
luptas: z redēs spūuz b̄roz. Hec ille. Nūc
itaq̄ h' ineffabile trinitat' mystēriū firma
fide teneam' toto corde diligamus: tota
aīa deuotōe laudem' z veneremur vt tā
dē facie ad facie p̄templari mereamur cū
angelis sanctis: Amen.

**De p̄cellentissimo ac sūme venerabī
li sacramento corporis iesu ch̄risti.**

Oratio mea
re est cibus z sanguis me' ve
re est pot'. Jo. vj. Sicut dīc'
sap. Ecclī. vj. Amico fidelī nulla ē p̄patō
fidelissim' vtiq̄ ac verissim' amic' n̄r'
est p̄p̄tīm' iesus. Nos em̄ diligite nō ad

pp̄tū cōmodū sz ad n̄m' ad pp̄tō s sum
ptus z expēsas. Nā p' nob' in ara crucē in
molarī voluit' mortē acerbissimā patēz q̄
sup' corp' suū z sanguinē dedit n' ob' in cū
bū z potū salutarē. Jo. dī. Caro me' vere
est cib' z sanguis me' p̄e est pot'. O p̄e
mirabile sacramētū. O p̄tutū salutarē
in q̄ pp̄tā ch̄ri caro sumit' z sanguis ei' q̄
p' nra effusus est salute. De aut' tā venera
bili sacramētō q̄ncq̄ nob' se offerūt p̄cipua
mysteria p̄tēplada: quoz cōtemplatiō fū
deliū corda in amore saluatoris vebemē
ter accendit.

**Prīmū: ē mysteriū adorandē p̄fectōis
Secūdū: est mysteriū memorandē p̄e
figurationis.**

**Tertium: est mysteriū venerandē in
stitutionis.**

**Quartū: est mysteriū admirandē signi
ficationis.**

**Quintū: est mysteriū ordinandē rece
ptionis.**

Primū itaq̄ ē mysteriū. z. Est em̄
h' sacramētū oīm dignissimū potis
simū nobilissimū sc̄tissimū excellen
tissimū atq̄ p̄fectissimū. Cū em̄ cetera sa
cramēta p̄sent circa corp' ch̄ri mysticū:
h' in mēre p̄lat' circa corp' ch̄ri verū. Cuz
alia sacramēta sint cātū signa grē: h' in
se p̄tinet ch̄m q̄ fōs z autor: oīs grē. Jo.
j. H'ra z veritas p' iesuz ch̄m facta ē Hoc
itaq̄ sacramētū p̄m dīo. iij. d' Angelica ge
rarchia: ē finis oīm spūalū p̄fectionum.
Un' dī. idē in. iij. ca. de ecclīastica hier.
ch̄ia: q' nō p̄tingit aliq̄ p̄fici p̄fectōe dīe
rarehica nisi p' diuinissimā eucharistiam.
Hoc itaq̄ sacramētū p̄ciosissim' ē ecclīe
thesaur': ipam ecclīaz ineffabilē dīcās at
q̄ nobilitās. P̄cellētissima itaq̄ huius
sacramenti p̄fectō potissimū apparet: q̄
ei' p̄tinetia: q̄ vīcz h' z realit' in eo p̄tine
tur vey ch̄ri corp'. Qd' ztī certissim' sit
ex fide: tū p' fidei n̄re p̄solatiōe pōt' triplū
cū declarari z appbari.

**Primo per autoritatīā certificationē.
Secdo p' approbatīā rōnē.
Tertio p' exēplatiū attestatiōnē.**

**Prīmū itaq̄ declaran
da ē p̄dicta fidei n̄re p̄tās p' autoritatīā
certificationē. Et h' triplīcī. Prīmo p'
autoritatē theologoz q̄ oēs sup' q̄rtū smā**